

Hakkını Bayrakla Aramak

Garbis ALTINOĞLU

22 Ocak 2018

Aydın Anık benim Evrensel'den aktardığım Metal işçileri MESS dayatmalarına karşı eylemde başlıklı habere şöyle bir yorum yapmış:

İşçi sınıfına bakar mısın hakkını bayrakla arıyor! Ben yıllardır EU'de (Avrupa Birliği- GA) o kadar yürüyüş gördüm hiç birinde bayrak taşıma yoktu!

Aslında Anık'ın bu yorumu tek başına, özel olarak yanıtlanmayı hak etmiyordu.

Ancak sınıf, sınıf mücadelesi, sınıf bilinci gibi kavramların unutulduğu/ unutturulduğu ve bu kavramların yerine salt ulusal, dinsel, mezhepsel kavramların geçirildiği ve cehaletin sadece sağcı ve gerici toplumsal katmanlar arasında değil, kendisini solcu ve devrimci gören insanlar arasında da yaygınlaştığı, hatta popüler olduğu günümüz ortamında bu yorum hakkında bir şeyler söylemek gerekiyor. Ne yazık ki Anık'ın yazdıkları, Marksizmden ve toplumsal mücadelelerin nasıl geliştiğinden habersiz insanların, özellikle de salt ulusal, dinsel, mezhepsel kavramlar üzerinden düşünen ve davranan genç devrimcilerin yanılsamalarına tercüman oluyor ve onların zihin dünyasını yansıtıyor. Dolayısıyla aşağıda sunduğum birkaç satırı sadece Anık'a değil, onun gibi düşünen binlerce ya da onbinlerce insana hitaben yazıyorum.

Herhalde Anık başka bir dünyada yaşıyor ya da işçilerin sınıf bilincine önce Marksizmi kitaplardan okuyarak, birilerinin onlara Marksizm kursları açması yoluyla erişebileceğini sanıyor. bu yaklaşımın yanlışlığı ortadadır. Oysa gerçek yaşamda işler böyle yürümez. Yığınlar kendi deneyimleri yardımıyla eğitilebilirler. Bir başka deyişle sınıf bilinci sınıf mücadelesi içinde gelişir. Türk bayrağının devlet temsilcileri ya da faşistler tarafından taşınması ile sınıf

bilinci yeterince gelişmemiş işçiler ya da gençler tarafından taşınması aynı şey değildir. Bu konuyu iki tarihsel örnek üzerinden ele alabiliriz.

15-16 Haziran 1970'de gerçekleşen ve Türkiye tarihinin en kitlesel ve militan eyleminde de işçiler yer yer Türk bayrakları taşımışlardı. Bu direniş Türk egemen sınıflarını korkuttu. İstanbul ve İzmit'te sıkıyönetim ilanına yol açan ve 100,000'den fazla işçinin katıldığı bu direniş ve onun doğrudan ve dolaylı etkileri, generallerin 12 Mart 1971 askeri-faşist darbesinin tezgahlamasının da asıl ve birincil nedeniydi. Daha sonraları gerçekleşen kitlesel işçi ve halk eylemlerine değişik gerici burjuva partilerinin etkisi altında yığınlar da katıldı elbet. Zaten bu hep böyle olacaktır. İşçiler, diğer emekçiler ve gençler kendi gerici ve burjuva yanlısılarından eylem içinde ve devletle ve egemen sınıfın baskı aygıtıyla karşı karşıya gelerek kurtulacaklardır. Ve onlar bu eylemlerin yoğunluk ve süresine bağlı olarak kendi objektif durumlarına denk düşen bir siyasal bilinç edinme doğrultusunda evrilecek ve gene bu eylemler içinde Türk bayrağını ve onun simgelediği Türk milliyetçiliğinin etkisinden kurtulacaklardır. Anık'ın ve benzerlerinin gerçek yaşamdan kopuk düşünceleri doğru olsaydı devrimcilerin, içinde MHP, AKP, SP eğilimli işçiler ve gençler olduğu gerekçesiyle hükümete ve işverenlere karşı yapılan ve yapılacak eylemlere katılmamaları, hatta bu eylemleri engellemeye çalışmaları gerekecekti.

Bir başka tarihsel örnek Rusya'da 1905 devrimini başlatan kıvılcım olan ve Kanlı Pazar diye bilinen işçi yürüyüşüdür. Ohrana görevlisi olan Papaz Gapon polisle elele Rus Fabrika İşçileri Birliği adını taşıyan bir örgüt kurmuştu. Gapon'un önerisine göre işçiler 9 Ocak 1905'de kilise bayrakları ve Çar'ın portrelerini taşıyarak II. Nikola'nın kalmakta olduğu Kışık Saray'a doğru bir yürüyüş yapacak ve Çar babalarına, içinde yaşadıkları korkunç koşulları anlatan bir dilekçe vereceklerdi. Gapon'u tanıyan Bolşevikler bu yürüyüşe karşı çıktılar ve yapılması gerekenin Çar'a dilekçe vermek değil, rejimi silahlı ayaklanmayla devirmek olduğunu anlattılar. Ama bunda etkili olamayınca işçilerle birlikte bu yürüyüşe katıldılar ve bunun bedelini de ödediler. Çar II. Nikola, 140,000 kadar işçinin aileleriyle birlikte katıldığı bu yürüyüşe ateşle karşılık verdi. Bunun sonucunda bin kadar işçi ve işçi yakını ölürken 2000 kadar insan da yaralandı. Ölenler, yaralananlar ve tutuklananlar arasında Bolşevikler de vardı.

Kanlı Pazarda yaşanan vahşet, işçi sınıfının geri katmanlarının Çara ve rejime ilişkin yanlısımlarını yerle bir etti ve işçi sınıfında bir bilinç sıçramasına yol açtı. Bu katliam Rusya'nın bir dizi kentinde geniş ve kitlesel gösterilerle protesto edildi ve 1905 devriminin başlangıcı oldu.

Avrupa/EU ve tekelci burjuva demokrasisi hayranı olduğu anlaşılan ve esas standardı Avrupa/ EU olan Anık'ın, apayrı bir eleştirinin konusu olan řu sözleri üzerinde ise burada ayrıca durmaya gerek görmüyorum: Ben yıllardır EU'de (Avrupa Birliği- GA) o kadar yürüyüş gördüm hiç birinde bayrak taşıma yoktu!

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)